

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย
สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย

The Development of Academic Achievement in Research Subjects
in Early Childhood Classrooms for Students in the Field of
Early Childhood Education Faculty of Education Thaksin University
Using a Research-Based Teaching Model

พูลเกียรติ มงคลสวัสดิ์, กิตติรัตน์ เกษตรสุนทร และวศินี ทาสสุวรรณ

Poonkeat Mongkonsawasd, Kittirat Kasatsuntorn and Wasinee Thasuwan

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla Campus

Corresponding Author, E-mail: pk2018tsu@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย
สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้
รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย
และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster
Sampling) และข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 แบบทดสอบใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่าง (Try out) จำนวน 30 คน โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.40 - 0.80 มีค่าอำนาจ
จำแนก ระหว่าง 0.50 - 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86 เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการ
จัดการเรียนรู้ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ หลังจากการใช้

ได้รับบทความ: 16 พฤษภาคม 2568; แก้ไขบทความ: 20 มิถุนายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 2 กรกฎาคม 2568

Received: May 16, 2025; Revised: June 20, 2025; Accepted: July 2, 2025

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยเป็นฐานสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

2. นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.66)

คำสำคัญ: การเรียนจัดการเรียนรู้, รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The development of learning achievement in the course “Classroom Research in Early Childhood Education” for undergraduate students in early childhood education, faculty of education, Thaksin university, through the implementation of a research-based instructional model. The objectives are 1) to achieve academic achievement in research subjects in early childhood classrooms. For 4rd year early childhood education students, Faculty of Education. Thaksin university. Before and after using the research-based teaching model and 2) to study the satisfaction of third-year early childhood education students, Faculty of Education, Thaksin university towards a research-based teaching model the sample group is 4rd year early childhood education students, 1st semester, academic year 2023, faculty of education. Thaksin university, 30 people which is obtained from cluster sampling. The items with an IOC (Index of Item-Objective Congruence) of 1.00 were tried out with a non-sample group of 30 participants. The difficulty indices ranged from 0.40 to 0.80, the discrimination indices ranged from 0.50 to 0.90, and the reliability coefficient was 0.86. The tool used is a learning management plan. Achievement test and satisfaction questionnaire Statistics used in the analysis include mean, standard deviation, and t-test Dependent Samples.

The research results found that:

1. Academic achievement in research subjects in early childhood classrooms for 4rd year Early Childhood Education students, Faculty of Education. Thaksin University After using the research-based teaching model,

higher levels were higher than before using the research-based teaching model. Statistically significant at the .05 level.

2. Third-year Early Childhood Education students, Faculty of Education Thaksin University who are satisfied with the use of a research-based teaching model Overall, it is at a high level. with an average level ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.66).

Keywords: Edutainment, Research-Based Learning, Development of Academic Achievement

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่ต้องมีการปฏิรูปการจัดการศึกษาของประเทศอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างสาระในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในหมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 30 ยังมีการกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ก็ยิ่งทำให้เห็นว่าแนวการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูด้วยตนเอง การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จึงนับเป็นกระบวนการหนึ่งที่ครูใช้ในการประเมินการทำงานของตนเอง และเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกระบวนการที่ต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตการปฏิบัติจริงของครูมิใช่การแยกส่วนจากการสอนดังเช่นที่ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติกันในช่วงเวลาที่ผ่านมา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ปรากฏว่า ลักษณะเนื้อหาวิชาหลักการจัดการเรียนรู้เป็นวิชาที่เน้นเนื้อหา หลักการ ทฤษฎีมาก ผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานทางด้านวิชาชีพครูและมีสมาธิในการเรียน ต้องอ่านมาก ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำแบบฝึกหัด จึงทำให้ผู้เรียนบางคนรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจการเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีเจตคติทางลบในการเรียนรู้รายวิชานี้ นอกจากนี้ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพที่แตกต่างกัน มีพื้นฐานการเรียนรู้จากหลากหลายสาขาวิชา แต่ต้องมาเรียนชั้นเรียนเดียวกันจึงทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาของ ญาณิศา บุญจิต (2565); ศศิธร อินตุน (2558) และ รุจิราพร รามศิริ (2556) ทั้ง 3 เรื่องได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษากับกระแสการเปลี่ยนแปลง

ของสังคมปัจจุบันเป็นสังคมการเรียนรู้ทำให้หลายสาขาวิชา มีการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-based Learning) ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากความอยากรู้อยากเห็น หากวิธีในการหาคำตอบ แล้วสรุปอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือทำให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนและสามารถบ่งเพาะนิสัยที่ดี มีเหตุผล ไม่เชื่อหรือหลงมกยในสิ่งต่าง ๆ นอกจากนั้นยังสามารถสร้างกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบในสมอง โดยใช้วิธีการสังเกต จดบันทึกและวิเคราะห์จนได้ข้อมูลที่ยืนยันว่าเป็นปัญหาหรือความต้องการที่แท้จริง เพื่อนำมาดำเนินการพัฒนาด้วยกระบวนการวิจัย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของของ พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2560); จุฑาทิพย์ อธิชินพัฒน์ (2559) และ พิจิตรา ที่สุกะ (2556) และเปรียบเทียบวิธีการสอนต่าง ๆ จนพบวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน คือรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ทฤษฎีและเชื่อมโยงแนวคิดความรู้ทางการศึกษาไปสู่การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ เนื่องจากการใช้สถานการณ์กรณีศึกษาเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และสามารถตัดสินใจบนหลักการเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จากความเป็นมาและความสำคัญของสภาพปัญหาดังกล่าว นิสิตบางคนมองว่าการทำวิจัยเป็นงานที่ยากและมีความซับซ้อน ส่งผลให้ขาดแรงจูงใจในการทำวิจัย และไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย จึงสนใจนำแนวคิดการใช้วิจัยเป็นฐานเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ให้สูงขึ้น และช่วยให้การจัดการเรียนการสอนไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยทักษิณ ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนวิธีการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองเป็นแบบ One Group Pretest – Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538)

3.2 ประชากร พื้นที่วิจัย และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รวม 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ลงทะเบียนในวิชาเอกวิชาชีพรูปร่างบังคับในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 1 กลุ่ม มีจำนวนนิสิตทั้ง 30 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการวิจัยเป็นฐาน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับจัดการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้ยึดหลักของการใช้วิจัยเป็นฐาน โดยแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบที่ 1) ใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนการสอน แบบที่ 2) ใช้ผลการวิจัยในการจัดการเรียนการสอน 2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับจัดการเรียนการสอน 3) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับจัดการเรียนการสอน ที่ได้พัฒนานำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา 4) นำเนื้อหาและแผนการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5) นำแผนการจัดการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตามแบบประเมินเพื่อพิจารณาหาความสอดคล้องของรูปแบบ แล้วนำไปวิเคราะห์ผลการประเมิน 6) นำแผนการจัดการเรียนการสอนไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อกำหนดเครื่องมือในการวิจัย 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างให้

สอดคล้องกับตัวชี้วัดทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ 40 ข้อ 3) นำแบบทดสอบผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 4) นำแบบทดสอบไปใช้ทดลองกับตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 30 คน โดยมีค่าความยากระหว่าง 0.40 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.50 - 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86 และ 5) จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้ 1) แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานเพื่อกำหนดเครื่องมือในการวิจัย 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และสร้างให้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ 3) นำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของค่า IOC พบว่า ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ 4) นำแบบสอบถามไปใช้ทดลองกับตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 3 ด้าน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.85 จากนั้นจัดทำฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ จำนวน 1 ฉบับ 40 ข้อมาเก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 ฉบับ 3 ด้าน ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 30 คน ระยะเวลา 4 เดือน จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient)
2. สถิติพื้นฐานและสถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test (Dependent Sample t test)

4. สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปริญญาตรี สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย มีผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย พบว่าดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนการสอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t-test	Sig
ก่อนเรียน	30	40	28.20	3.418	29	17.38	0.00
หลังเรียน	30	40	37.80	3.156			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความรู้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย นิสิตมีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 28.20$, S.D. = 3.418) และคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 37.80$, S.D. = 3.156) โดยคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($r = 0.579$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง โดยใช้สถิติทดสอบพบว่า $t = 17.38$, $df = 29$ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ทำให้นิสิตมีพัฒนาการด้านคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน (N = 30)

ข้อความ	ความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านกระบวนการและการสอน	4.44	0.67	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.09	0.82	มาก
ด้านทั่วไป	4.50	0.65	มาก

ข้อคำถาม	ความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ภาพรวม	4.46	0.66	มาก

ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาภาพรวมรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมของแต่ละรายด้าน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผลการประเมินดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญของการนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนต่อไป

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายตามประเด็นของวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ที่ 1 : ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ก่อนและหลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย พบว่า มีความสอดคล้องกับงานวิจัย ในการศึกษางานวิจัยที่เน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นวิจัยในการทำการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์และระเบียบวิธีวิทยาการทางการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นวิจัย ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูล มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ให้ความสนใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม ได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงได้รับความรู้ที่คงทนถาวรมากกว่าการท่องจำ เพียงอย่างเดียว จากการทำกิจกรรมผู้เรียนได้ลงมือร่วมกันเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จากการทดสอบความรู้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย นิสิตมีคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 28.20$, S.D. = 3.418) และคะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 37.80$, S.D. = 3.156) โดยคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($r = 0.579$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง โดยใช้สถิติทดสอบพบว่าค่า $t = 17.38$, $df = 29$ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ทำให้นิสิตมีพัฒนาการด้าน

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ การสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยสามารถทำให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณิศา บุญจิตร (2565); ศศิธร อินต๋น (2558); รุจิราพร รามศิริ (2556); พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ (2560); จุฑาทิพย์ อธิธิชินพัฒน์ (2559) และพิจิตรา ที่สุกะ (2556) ทั้ง 6 เรื่อง ได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เน้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นวิจัยในการทำการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์และระเบียบวิธีวิทยาการทางการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นวิจัย ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูล มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ให้ความสนใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม ได้รับความรู้จากประสบการณ์ตรงได้รับความรู้ที่คงทนถาวรมากกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว จากการทำกิจกรรมผู้เรียนได้ลงมือร่วมกันเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม ได้รู้วิธีกำหนดประเด็นปัญหาจากสถานการณ์ที่เรียนรู้ สามารถวิเคราะห์ประเด็นปัญหา รู้จักแสวงหาวิธีการที่เหมาะสมให้ได้มาซึ่งคำตอบของปัญหา สามารถรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ ตีความหมายข้อมูลและสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้มาอย่างเข้าใจ เป็นการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจยิ่งขึ้น

5.2 วัตถุประสงค์ที่ 2 : ผลศึกษาความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้ ผลความพึงพอใจของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาภาพรวมรายด้าน พบว่า โดยภาพรวมของแต่ละรายด้าน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรินทร์ เฉลยไกร (2565) และ อรุณข ศรีคำ (2561) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเน้นวิจัยเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน สนใจ มีความสุขสนุกสนานในการเรียน กล่าวคือกล้าทำในการตัดสินใจ วิเคราะห์องค์ความรู้ในเชิงเหตุผล ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ดังนั้น ผลการประเมินดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญของการนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนต่อไป

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนที่ทำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน ควรมีความรู้ความเข้าใจถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน รวมไปถึงกระบวนการวิจัย และชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้เรียนถึงรูปแบบของการจัดการเรียนรู้

2. ผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษางานวิจัยจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพราะผู้เรียนอาจคิดว่าศึกษาเพียงเนื้อหาในตำราเรียนเพียงพอแล้ว จึงไม่สนใจข้อมูลจากภายนอกซึ่งยากเกินไปสำหรับตัวผู้เรียนเอง

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น ๆ นำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยและพัฒนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มาจากจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

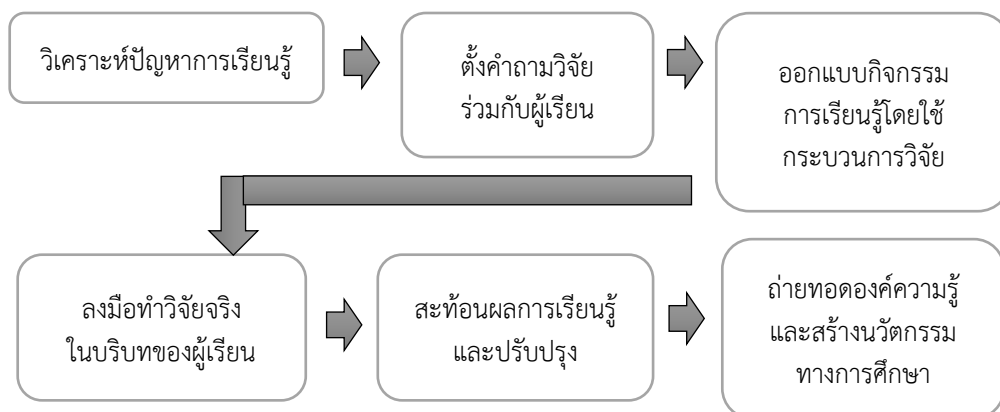
1. ควรศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยควรมีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานเป็นทีมในรายวิชาการวิจัยของนิสิตระดับปฐมวัย

2. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหลากหลายสถาบันหรือบริบทที่ต่างกัน เพื่อศึกษาความเหมาะสมและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการวิจัยในบริบทที่แตกต่างกัน และเพิ่มความน่าเชื่อถือในการนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้าง

3. ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยต่อทักษะด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมมากขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบหลักสูตรในอนาคต

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

แนวทางในการแก้ไขปัญหาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิจัยและพัฒนการเรียนรู้ ที่สามารถเพิ่มพูนองค์ความรู้ด้านเรียนและทำวิจัยของผู้เรียนให้สูงขึ้น และมีความชำนาญในการที่จะพัฒนางานวิจัยของผู้เรียนให้เพิ่มสูงขึ้น

โมเดล : การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning Model)

โมเดลนี้ช่วยส่งเสริมการกำหนดปัญหาและตั้งคำถามวิจัย โดยบูรณาการกระบวนการวิจัยเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกคิด วิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติจริง และพัฒนาทักษะด้านการวิจัยควบคู่กับการเรียนรู้เชิงลึก สามารถนำผลลัพธ์ไปพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ใช้ได้จริงในบริบทปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ.
- จุฑาทิพย์ อธิธิชินพัฒน์. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารชุมชนวิจัย, 10(3), 142-153.
- ญาณิศา บุญจิตร. (2565). รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาการประกันคุณภาพการศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 16(2), 81 – 96.
- พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่ส่งผลต่อความตระหนักทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรินทร์ เฉลยไกร. (2565). การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน สำหรับจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา. (ดุชนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พิจิตรา ที่สุกะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐาน วิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุจิราพร งามศิริ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัย ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร อินต๋น. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา CI 2301 หลักการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้การวิจัยเป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(4), 191 – 200.
- อรนุช ศรีคำ. (2561). การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 10(2), 157 – 169.